

รายงานผลการดำเนินการ

โครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา (เยี่ยมบ้าน)

ประจำภาคเรียนที่ ๑ / ๒๕๖๕

โดย

นายทรงสิทธิ์ พุ่มวิจิตร

หัวหน้างานครูที่ปรึกษา

นายสมชาย มั่นเดวอ

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักเรียนนักศึกษา

งานครูที่ปรึกษา ฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักเรียน นักศึกษา

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสาธิตบริหารธุรกิจ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ

ที่ หัวหน้างานครูปรึกษา

วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรื่อง รายงานสรุปผลการดำเนินโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๕

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผ่านรองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ

ด้วยวิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจได้จัดโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๕ ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ เป็นโครงการฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักเรียน นักศึกษา ที่จัดทำขึ้นในการลดปัญหาของนักเรียนนักศึกษา ดูการเป็นอยู่ของนักเรียน และเป็นส่วนหนึ่งในการเข้าใจนักเรียนนักศึกษามากขึ้น

ในการนี้ การจัดโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๕ ได้เสร็จสิ้นลงแล้ว จึงขออนุญาตรายงานสรุปผลการดำเนินโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๕ ดังต่อไปนี้

นักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการออกเยี่ยมบ้านมีนักเรียนระดับชั้น ปวช. และ ปวส. ทั้งภาคเช้าและภาคบ่าย รวมทั้งหมด ๑๖ ห้องเรียน มีนักเรียนชายหญิงจำนวนทั้งหมด ๗๕๙ คน ซึ่งครูที่ปรึกษาแต่ละห้องออกเยี่ยมบ้านตามโครงการฯ และสรุปผลส่งให้ทราบตามเอกสารที่แนบมานี้ โดย นายสมชาติ กำมะหยี่ นายณัฐวุฒิ เกตุนิวัตติ ครูที่ปรึกษาห้อง ปวช.๒/๑ นายณัฐวุฒิ เกตุนิวัตติ ครูที่ปรึกษาห้อง ปวช.๑/๖ (บ่าย) และนางสาววิศัลยา ทองทับ ครูที่ปรึกษาห้อง ปวช.๓/๓ ไม่ได้สรุปผลส่งเยี่ยมบ้านมาในเวลาที่กำหนดรวมเป็นจำนวน ๓ ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งหมด ๗๙ คน

ตามที่ได้ออกเยี่ยมบ้าน ครูที่ปรึกษารายงานนักเรียนที่ต้องการได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือในด้านต่างๆดังต่อไปนี้

๑. นายทีพากร เคาแก้ว ปวช.๑/๓ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีความลำบากด้าน ที่พักอาศัย ต้องการได้รับการสนับสนุนด้าน ปรับปรุง/ซ่อมแซม/บูรณะที่พักอาศัย
๒. นายอมิร สะลแม ปวช.๑/๕ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีความลำบากด้าน ที่พักอาศัย ต้องการได้รับการสนับสนุนด้าน ปรับปรุง/ซ่อมแซม/บูรณะที่พักอาศัย
๓. นายภาณุ ทองนรินทร์ ปวช.๑/๕ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีความลำบากด้าน ที่พักอาศัย ต้องการได้รับการสนับสนุนด้าน ปรับปรุง/ซ่อมแซม/บูรณะที่พักอาศัย
๔. นางสาวสโรยา โชะมาลี ปวช.๒/๕ สาขาการบัญชี มีความลำบากด้าน การเงิน ต้องการได้รับการสนับสนุนด้าน ทุนการศึกษา
๕. นายวรานนท์ อีสัมณ ปวช.๓/๒ สาขาการตลาด มีความลำบากด้าน การเงิน ต้องการได้รับการสนับสนุนเรื่อง ทุนการศึกษา

๖. นางสาวเบญจมาศ มุหะหมัดสาและ ปวช.๓/๒ สาขาการตลาด มีความลำบากด้าน ที่พักอาศัย ,การเงิน ต้องการได้รับการสนับสนุนด้าน ปรับปรุง/ซ่อมแซม/บูรณะที่พักอาศัย,ทุนการศึกษา
๗. นายวีระยุทธ ศรีดารณีกำภู ปวช.๓/๔ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีความลำบากด้าน การเงิน ต้องการได้รับการสนับสนุนด้าน ทุนการศึกษา
๘. นายฮารุน ขยันหา ปวส.๑ สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล มีความลำบากด้าน การเงิน ต้องการ ได้รับการสนับสนุนด้าน ปรับปรุง/ซ่อมแซม/บูรณะที่พักอาศัย
๙. นางสาวบุษยา ทองพอน ปวส.๑ สาขาการตลาด มีความลำบากด้าน สุขภาพ ต้องการได้รับการสนับสนุนด้าน บำบัดรักษาสุขภาพจิต,คำรักษาพยาบาล
๑๐. นางสาวชลธิชา นุชนาปี ปวส.๑/๕ สาขาการตลาด มีความลำบากเรื่อง การเงิน ต้องการได้รับการสนับสนุนด้าน ทุนการศึกษา
๑๑. นายเจษฎาภรณ์ หวังมี ปวส.๒ สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล มีความลำบากด้าน สุขภาพ ต้องการ ได้รับการสนับสนุนด้าน บำบัดสุขภาพจิต
๑๒. นางสาวนุสรุา ศรีเจริญ ปวส.๒ สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล มีความลำบากด้าน ที่พักอาศัย ต้องการได้รับการสนับสนุนด้าน ปรับปรุง/ซ่อมแซม/บูรณะที่พักอาศัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

ลงชื่อ.....

(นายทรงสิทธิ์ พุ่มวิจิตร)

ผู้รับผิดชอบโครงการ

ลงชื่อ.....

(นายสมชาย มันเดวอ)

ผช.ผอ.ฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักเรียนนักศึกษา

ลงชื่อ.....

(นางสาวปราณี มีสกาวัน)

รองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ

ทราบ

แจ้ง.....

มอบ.....

ลงชื่อ.....

(นายมนตรี มาลีพันธุ์)

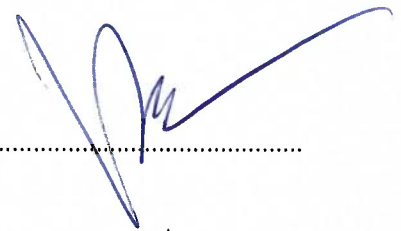
ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ

คำนำ

การเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน พร้อมทั้งความร่วมมืออย่างใกล้ชิดของครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้ปกครองนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสตร์ บริหารธุรกิจ จึงจัดให้มีโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียนและจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล ปีการศึกษา ๒๕๖๕ เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบ้านกับวิทยาลัย รวมทั้งครูและผู้ปกครองนักเรียนจะได้หาแนวทางร่วมกันในการหาวิธีการส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนร่วมกัน อันนำไปสู่การดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การจัดทำรายงานผลการดำเนินโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียนนักศึกษา จึงเป็นการรายงานผลการดำเนินงานที่ได้ดำเนินการระหว่างวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ - ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ เพื่อเป็นข้อมูลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และรายงานผลการดำเนินงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ อันนำไปสู่การนำผลการรายงานไปสู่การวางแผนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในวิทยาลัยต่อไป

หัวหน้างานครูที่ปรึกษา

๑. คำนำ

๒. สารบัญ

๓. รายงานการเยี่ยมบ้าน

๔. ภาคผนวก

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน
และจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล

ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๕

- คำสั่งแต่งตั้งกรรมการติดตามผลการเยี่ยมบ้าน
- รายงานผลการเยี่ยมบ้านและผู้ไม่ส่งผลการเยี่ยมบ้าน
- บันทึกนัดวันส่งการเยี่ยมบ้าน
- แบบสรุปรายงานการคัดกรองเพื่อจัดกลุ่มผู้เรียน

ชื่อเรื่อง : โครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565
ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ
ฝ่าย : ฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักเรียน นักศึกษา
ปีการศึกษา : 2565

บทคัดย่อ

การสรุปผลโครงการครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโครงการและนำข้อมูลที่ได้จากการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ไปปรับปรุงใช้ในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป โดยใช้แบบประเมินเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมกิจกรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ซึ่งได้สรุปผลดังนี้

จากการเยี่ยมบ้านนักเรียนนักศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงสภาพของนักเรียนนักศึกษา ด้านครอบครัว ลักษณะบ้าน ที่อยู่อาศัยและการเดินทางมาโรงเรียนของนักเรียนนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษามีข้อมูลในการพิจารณาของนักเรียนที่มีปัญหา รับทราบและเข้าใจนักเรียนและผู้ปกครองจึงเป็นการดีกับการออกไปเยี่ยมบ้านในครั้งนี้และมีนักเรียนนักศึกษาบางคนต้องให้คำปรึกษาและการช่วยเหลือเพราะสภาพบางคนมีความขัดสน บิดามารดาของนักเรียนนักศึกษาบางคนถึงแก่กรรม ต้องอาศัยกับผู้ปกครองคนอื่น จึงสรุปได้ว่าการเยี่ยมบ้านมีผลดีต่อที่ปรึกษาทำให้รู้จักกับนักเรียนมากขึ้นและได้เห็นสภาพชีวิตของนักเรียนนักศึกษาทั้งที่บ้านและวิทยาลัย ผลดีต่อผู้ปกครองทำให้ ได้ทราบพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาขณะอยู่ที่วิทยาลัย ผลดีของนักเรียนนักศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาจะได้รับความช่วยเหลือจากที่ปรึกษาและทางวิทยาลัยได้ทันกับสถานการณ์

กิตติกรรมประกาศ

รายงานสรุปผลการดำเนินโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ เป็นโครงการฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักเรียนนักศึกษา ที่จัดทำขึ้นในการลดปัญหาของนักเรียนนักศึกษา ด้วการเป็นอยู่ของนักเรียนนักศึกษาและเป็นส่วนหนึ่งในการเข้าใจนักเรียนนักศึกษามากขึ้น

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และคณาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจทุกท่านที่ร่วมแรงร่วมใจในการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ และขอขอบคุณคณะกรรมการทุกฝ่ายในการสรุปโครงการจนทำให้การดำเนินโครงการครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คณะผู้จัดทำโครงการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การสรุปผลการดำเนินโครงการที่ได้รวบรวมด้วยความอุตสาหะนี้ จะสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดตั้งวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในโอกาสต่อไป

ฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักเรียนนักศึกษา

26 กันยายน 2565

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการจัดกิจกรรม

เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจำเป็นอย่างยิ่งที่คุณครูจะต้องทราบถึงภูมิหลังและพื้นเพของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นลักษณะครอบครัวหรือสภาพสิ่งแวดล้อมที่นักเรียนอาศัยอยู่ เพื่อช่วยให้คุณครูทราบถึงสาเหตุและปัญหาที่ชัดเจนของนักเรียน ครั้นจะถามผู้ปกครองที่มารับมาส่ง ก็ไม่แน่ใจว่าข้อมูลที่ผู้ปกครองให้นั้นจะมากมายหรือมีความจริงเท็จแค่ไหน เพราะอย่างไรเสียมนุษย์ก็เลือกที่จะปกปิดข้อมูลสำคัญเพื่อความปลอดภัยของตัวเองอยู่เสมอ ดังนั้น แทนที่จะรอสอบถามจากผู้ปกครอง สู้ไปเยี่ยมบ้านของนักเรียนเลยน่าจะเป็นแนวทางที่ดีกว่า ซึ่งจะช่วยให้คุณครูได้เห็นสภาพครอบครัวและความเป็นอยู่ของนักเรียนอย่างแท้จริง

ด้วยวิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนาบริหารธุรกิจ ได้จัดโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 เพื่อดูแลนักเรียนนักศึกษาด้านการเรียนและความประพฤติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษา และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างบ้านกับวิทยาลัย ผู้ปกครองกับอาจารย์ที่ปรึกษาในการเรียนรู้อุปนิสัยและทราบข้อมูลของนักเรียนนักศึกษา

1.2 วัตถุประสงค์ของการประเมินผล

1. เพื่อได้ทราบถึงข้อมูล คัดกรอง ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับนักเรียนนักศึกษา
2. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างบ้านกับวิทยาลัย
3. เพื่อลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา

1.3 ขอบเขตของการประเมินผล

การประเมินผลโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนาบริหารธุรกิจ ประจำปีการศึกษา 2565 มีขอบเขตการประเมิน ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบบันทึกการเยี่ยมบ้านและ ข้อเสนอแนะ

2. ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ นักเรียนนักศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ศาสนบริหารธุรกิจ ประจำปีการศึกษา 2565

3. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนนักศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการเยี่ยมบ้าน เยือนหอ ชะลอความเสี่ยง ประจำปีการศึกษา 2565 โดยให้ทำการตอบแบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน 759 คน

4. การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ ผู้ที่เข้าร่วมโครงการ ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู นักเรียนนักศึกษา ที่เข้าร่วมเข้าร่วมโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565

5. ขอบเขตด้านระยะเวลา คือ ในการเก็บข้อมูลจะทำการเก็บในวันที่ทำกิจกรรม

6. ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ ณ บ้านของนักเรียนนักศึกษา

7. ตัวแปรที่ใช้ในการประเมินผลแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

7.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน

- สถานะที่อยู่อาศัย

- ลักษณะบ้าน

- สภาพแวดล้อมบริเวณบ้าน

- อื่นๆ

7.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ได้แก่ ข้อมูลความเป็นจริงของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบบันทึกเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมด้านสภาพความเป็นอยู่ทางครอบครัวของนักเรียนนักศึกษา ช่วยให้เกิดความร่วมมือที่ดีและข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรม

2. ทราบข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการดำเนินกิจกรรม

3. ทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และความสำเร็จของกิจกรรม

4. สามารถนำข้อมูลที่ได้รับไปพัฒนาการดำเนินกิจกรรมครั้งต่อไป

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนาบริหารธุรกิจ ผู้จัดทำได้ทำการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม

2.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม

การเยี่ยมบ้านนักเรียน คือ วิธีศึกษาและเก็บข้อมูลของครู โดยการไปเยี่ยมพบปะกับผู้ปกครอง และนักเรียนที่บ้านของนักเรียนตามที่นัดแนะร่วมกันไว้ล่วงหน้า ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อ

- ให้ครูได้เห็นสภาพครอบครัวและความเป็นอยู่ที่แท้จริงของนักเรียน
- เรียนรู้เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อครู โรงเรียน และตัวนักเรียน
- สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับผู้ปกครอง
- เปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนระหว่างครูกับผู้ปกครอง

ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการของมนุษย์มาก ที่สุดนับตั้งแต่เด็กจนโต ครอบครัวจะเป็นเสมือนเบ้าหลอม ให้คนมีพื้นฐานที่ดีหรือไม่ดีต่างกันไป จากการศึกษาปัญหาสังคมจะพบว่า ปัญหาของวัยรุ่นส่วนใหญ่ล้วนมีสาเหตุเบื้องต้น มาจาก ปัญหาภายในครอบครัวทั้งสิ้น(พรพิมล เจียมนาคินทร์, 2539) ดังนั้นในการแก้ปัญหาวัยรุ่น หนทางหนึ่งที่สามารถเป็นไปได้คือ การเริ่มแก้ปัญหาของครอบครัวก่อน และเมื่อครอบครัวมีปัญหาน้อยลง ปัญหาของวัยรุ่นก็จะลดน้อยลงตามไปด้วย ในปัจจุบันครอบครัวในสังคมไทย มีแนวโน้มที่จะมีขนาดลดลงจากครอบครัวขยายกลายเป็นครอบครัวเดี่ยว หรือเป็นครอบครัวที่ขาดพ่อหรือแม่ เนื่องมาจากปัญหาการหย่าร้างที่เพิ่มมากขึ้น โดยผลกระทบของการหย่าร้าง จะปรากฏในพฤติกรรมทางสังคมของวัยรุ่น(พรพิมล เจียมนาคินทร์, 2539) เช่น วัยรุ่นที่เติบโตขึ้นภายในครอบครัวที่ความสัมพันธ์ไม่ดี มีแนวโน้มที่จะไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวใหม่ของตน เนื่องจากขาดต้นแบบของครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น พ่อแม่ขาดการดูแลเอาใจใส่และขาดความรับผิดชอบจะสร้างปัญหาให้แก่ลูก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับลูกที่อยู่ในวัยรุ่น ดังนั้น เพื่อเป็นการช่วยลดปัญหาสังคม ที่มีพื้นฐานมาจากปัญหาครอบครัว พ่อแม่จึงควรวางตัว

เป็นเพื่อนที่ดีของลูก หลีกเลี่ยงการโต้เถียงกันต่อหน้าลูก อบรมสั่งสอนลูกโดยมีความเมตตาเป็นพื้นฐาน เมื่อลูกย่างเข้าสู่วัยรุ่น ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูกจะเริ่มห่างเหินขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากวัยรุ่นต้องการเป็นอิสระ พ่อแม่ควรรหาโอกาสพูดคุยกับลูก ในเรื่องต่างๆ เช่นการวางตัวในสังคมการเคารพในสิทธิของผู้อื่น การคบเพื่อน และการรู้จักคุณค่าของเงิน หรืออบรมสั่งสอนโดยยึดหลักของเหตุผล และใช้การแนะนำแทนการออกคำสั่ง

นอกเหนือจากสถาบันครอบครัวแล้วโรงเรียนเป็นอีกสถาบัน หนึ่งที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการหรือการเจริญเติบโตของวัยรุ่นเป็นอย่างมากวัยรุ่นจะใช้เวลากว่าหนึ่งในสามของวันอยู่ภายในโรงเรียนหรือสถานศึกษา สังคมในโรงเรียนถือเป็นสังคมภายนอกบ้าน ที่เป็นประสบการณ์ครั้งแรกของเด็ก (พรพิมล เจียมนาคินทร์, 2539) เป็นสถานที่ที่เด็กมีโอกาสได้พบเพื่อนรุ่นเดียวกันได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ทั้งที่เป็นวิชาความรู้และเป็นประสบการณ์ชีวิต เด็กจะได้เรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น การทำงานเป็นหมู่คณะ ได้รับความรับผิดชอบงานต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ความมีน้ำใจเรียนรู้บทบาทการเป็นผู้ให้และผู้รับ รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น และยังได้เรียนรู้ความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ โดยสิ่งต่างๆ ที่เด็กเรียนรู้ในโรงเรียนจะช่วยให้เด็กพัฒนาไปสู่การมีวุฒิภาวะทางสังคมเมื่อเป็นวัยรุ่น ซึ่งเป็นรากฐานของการใช้ชีวิตในสังคมเมื่อโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ ภายในโรงเรียนบุคคลที่มีความสำคัญต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมากคือ ครู หน้าที่ของครูโดยทั่วไปคือ การถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ลูกศิษย์ พร้อมทั้งสั่งสอนให้เป็นพลเมืองที่ดี มีความรับผิดชอบต่อสังคม ครูเป็นบุคคลที่จะสร้างให้เด็กมีวุฒิภาวะที่สมบูรณ์ จากการศึกษาของพรพิมล เจียมนาคินทร์(2539) พบว่า เด็กวัยรุ่นคืออนาคตของชาติที่ต้องการเวลาในการเอาใจใส่ดูแลจากครูเป็นพิเศษมากกว่าในวัยอื่นๆ เด็กจะมีความเชื่อถือและไว้วางใจต่อครูมาก แต่ในบางครั้งปัญหาที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน เช่น เด็กหนีเรียน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ อาจมีสาเหตุมาจากตัวเด็กหรือตัวครูโดยสมพร สุทัศนีย์(2531 อ้างถึงใน พรพิมล เจียม นาคินทร์, 2539) ได้รวบรวมปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากตัวครูไว้เช่น ครูสอนไม่ดี ครูไม่มีความยุติธรรม ครูไม่สนใจและไม่ให้ความสำคัญกับเด็ก และครูเจ้าอารมณ์ เหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กมีพฤติกรรมเป็นปัญหาได้ ดังนั้นครูที่สอนเด็กวัยรุ่นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในจิตวิทยาวัยรุ่น จึงจะสามารถควบคุมพฤติกรรมของเด็กได้

2.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม

เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นอย่างยิ่งที่คุณครูจะต้องทราบถึงภูมิหลังและพื้นเพของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นลักษณะครอบครัวหรือสภาพสิ่งแวดล้อมที่นักเรียนอาศัยอยู่ เพื่อช่วยให้คุณครูทราบถึงสาเหตุและปัญหาที่ชัดเจนของนักเรียน ครั้นจะถามผู้ปกครอง

ที่มารับมาส่ง ก็ไม่แน่ใจว่าข้อมูลที่ผู้ปกครองให้ นั้นจะมากมายหรือมีความจริงเท็จแค่ไหน เพราะอย่างไรเสียมนุษย์ก็เลือกที่จะปกปิดข้อมูลสำคัญเพื่อความปลอดภัยของตัวเองอยู่เสมอ ดังนั้น แทนที่จะรอสอบถามจากผู้ปกครอง สู้ไปเยี่ยมบ้านของนักเรียนเลยน่าจะเป็นแนวทางที่ดีกว่า ซึ่งจะทำให้คุณครูได้เห็นสภาพครอบครัวและความเป็นอยู่ของนักเรียนอย่างแท้จริง

ด้วยวิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ได้จัดโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 เพื่อดูแลนักเรียนนักศึกษาด้านการเรียนและความประพฤติเป็นไปอย่างประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น อีกทั้งลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษา และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างบ้านกับวิทยาลัย ผู้ปกครองกับอาจารย์ที่ปรึกษาในการเรียนรู้อุปนิสัยและทราบข้อมูลของนักเรียนนักศึกษา

บทที่ 3 วิธีการดำเนินงาน

การดำเนินโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ สรุปผลโครงการซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติในการวิเคราะห์

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ทำการประเมิน (Population) คือ นักเรียนนักศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ศาสนบริหารธุรกิจ ประจำปีการศึกษา 2565

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sampling) คือนักเรียนนักศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 โดยให้ทำการตอบแบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน 759 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการจัดโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ได้แก่ แบบบันทึกการเยี่ยมบ้านและแบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยง ซึ่งประกอบด้วย คือ

1. ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา จำนวน 11 ข้อ
2. ข้อมูลคัดกรองกลุ่มเสี่ยงนักเรียน จำนวน 5 ด้าน
3. ข้อมูลข้อเสนอแนะของผู้ปกครองต่อวิทยาลัย จำนวน 1 ข้อ

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้สรุปได้ใช้แหล่งข้อมูลในการศึกษาการค้นคว้าจากแหล่งข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้จากการใช้แบบบันทึกเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ ได้แก่ ห้องสมุดวิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต บทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการสรุปผลครั้งนี้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบประเมินมารวบรวมและดำเนินการ ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) โดยตรวจสอบความสมบูรณ์ความถูกต้องของการตอบแบบประเมิน และตัดแบบประเมินที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบประเมินที่มีความสมบูรณ์มาลงรหัสตามที่กำหนด
3. การประมวลผลข้อมูล (Computing) นำข้อมูลที่ได้ผ่านการลงรหัสเรียบร้อยแล้วมาตรวจสอบความสมบูรณ์ พร้อมทำการบันทึกข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3.5 สถิติในการวิเคราะห์

1. ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ใช้แสดงลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มประชากรโดยแจกแจงความถี่เป็นร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการดำเนินโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ผู้สรุปได้นำเสนอผลการดำเนินงานตามลำดับ ดังนี้

4.1 การนำเสนอข้อมูล

4.2 ผลการวิเคราะห์

4.1 การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสรุปผลนี้ ได้พิจารณาการนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบการอธิบาย

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตารางที่ 4.2.1 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของบ้านที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบบันทึกเยี่ยมบ้าน

ลำดับที่	รายการ	รวม	ร้อยละ
1	บ้านที่อยู่อาศัย		
	1.1 บ้านตนเอง	502	66.13
	1.2 บ้านเช่า	8	1.05
	1.3 อาศัยอยู่กับบุคคลอื่น	29	3.82
	1.4 ไม่แสดงความคิดเห็น	220	28.98

จากตารางที่ 4.2.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมิน พบว่าส่วนใหญ่เป็นบ้านของตนเอง จำนวน 502 คน คิดเป็นร้อยละ 66.13 รองลงมาคือไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 220 คิดเป็นร้อยละ 28.98 รองลงมาคืออาศัยอยู่กับบุคคลอื่น จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 3.82 และน้อยสุดคือบ้านเช่า จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05

ตารางที่ 4.2.2 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างระยะทางระหว่างบ้านกับวิทยาลัยฯ ของผู้ตอบแบบบันทึกเยี่ยมบ้าน

ลำดับที่	รายการ	รวม	ร้อยละ
2	ระยะทางระหว่างบ้านกับวิทยาลัยฯ		
	2.1 1-5 กิโลเมตร	44	5.79
	2.2 6-10 กิโลเมตร	61	8.03
	2.3 11-15 กิโลเมตร	78	10.27
	2.4 16-20 กิโลเมตร	62	8.16
	2.5 20 กิโลเมตรขึ้นไป	158	20.81
	2.6 ไม่แสดงความคิดเห็น	356	46.90

จากตารางที่ 4.2.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมิน พบว่าส่วนใหญ่ไม่แสดงความคิดเห็นจำนวน 356 คน คิดเป็นร้อยละ 46.90 รองลงมาคือระยะทางระหว่างบ้านกับวิทยาลัยฯ 20 กิโลเมตรขึ้นไป จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 20.81 รองลงมาคือ 11-15 กิโลเมตรจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 10.27 รองลงมาคือ 16-20 กิโลเมตร จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 8.16 รองลงมาคือ 6-10 กิโลเมตรจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 8.03 และน้อยที่สุดคือ 1-5 กิโลเมตร จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 5.79

ตารางที่ 4.2.3 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างการเดินทางไปวิทยาลัยฯของผู้ตอบแบบ
บันทึกเยี่ยมบ้าน

ลำดับที่	รายการ	รวม	ร้อยละ
3	การเดินทางไปวิทยาลัย		
	3.1 เดิน	24	3.16
	3.2 รถจักรยาน	14	1.84
	3.3 รถจักรยานยนต์	172	26.66
	3.4 รถยนต์ส่วนตัว	67	8.82
	3.5 รถรับส่ง/โดยสาร	245	33.46
	3.6 อื่นๆ	-	-
	3.7 ไม่แสดงความคิดเห็น	237	31.22

จากตารางที่ 4.2.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมิน พบว่าส่วนใหญ่การเดินทางไปวิทยาลัยฯด้วยรถรับส่ง/โดยสารมากที่สุดจำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 33.46 รองลงมาคือไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 31.22 รองลงมาคือการเดินทางด้วยรถจักรยานยนต์จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 26.66 รองลงมาคือการเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 8.82 รองลงมาคือการเดินทางด้วยการเดิน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 3.16 และน้อยที่สุดคือการเดินทางไปวิทยาลัยฯโดยรถจักรยาน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 1.84

ตารางที่ 4.2.4 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละสภาพแวดล้อมของบ้านของผู้ตอบแบบบันทึกเยี่ยมบ้าน

ลำดับที่	รายการ	รวม	ร้อยละ
4	สภาพแวดล้อมของบ้าน		
	4.1 สภาพแวดล้อมดี	418	63.37
	4.2 สภาพแวดล้อมพอใช้	102	13.43
	4.3 สภาพแวดล้อมไม่ดี	6	0.79
	4.3 สภาพแวดล้อมควรปรับปรุง	3	0.39
	4.4 ไม่แสดงความคิดเห็น	230	30.30

จากตารางที่ 4.2.4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมิน พบว่าส่วนใหญ่สภาพแวดล้อมของบ้านดี จำนวน 418 คน คิดเป็นร้อยละ 63.37 รองลงมาคือไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 รองลงมาคือสภาพแวดล้อมของบ้านพอใช้ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 13.43 รองลงมาคือสภาพแวดล้อมของบ้านไม่ดี จำนวน 6 คน และน้อยที่สุดคือรองลงมาคือสภาพแวดล้อมของบ้านควรปรับปรุง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.39

ตารางที่ 4.2.5 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละบุคคลที่นักเรียนนักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยของผู้ตอบแบบ
บันทึกเยี่ยมบ้าน

ลำดับที่	รายการ	รวม	ร้อยละ
5	บุคคลที่นักเรียนนักศึกษาอาศัยอยู่ด้วย		
	5.1 อาศัยอยู่กับบิดามารดา	393	51.77
	5.2 อาศัยอยู่กับบิดา	15	1.97
	5.3 อาศัยอยู่กับมารดา	55	7.24
	5.4 อาศัยอยู่กับญาติ	1	0.13
	5.5 ไม่แสดงความคิดเห็น	295	38.86

จากตารางที่ 4.2.5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมิน พบว่าส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดา
มารดา จำนวน 393 คน คิดเป็นร้อยละ 51.77 รองลงมาคือไม่แสดงความคิดเห็นจำนวน 295 คน คิดเป็น
ร้อยละ 38.86 รองลงมาคืออยู่กับมารดา จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 7.24 รองลงมาคืออยู่กับบิดา
จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 1.97 และน้อยที่สุดคืออยู่กับญาติ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.13

ตารางที่ 4.2.6 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวของผู้ตอบแบบบันทึก
เยี่ยมบ้าน

ลำดับที่	รายการ	รวม	ร้อยละ
6	ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว		
	6.1 อบอุ่น	277	36.49
	6.2 เฉยๆ	41	5.40
	6.3 ห่างเหิน	8	1.05
	6.3 ไม่แสดงความคิดเห็น	433	57.04

จากตารางที่ 4.2.6 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมิน พบว่าส่วนใหญ่ไม่แสดงความคิดเห็น
จำนวน 433 คน คิดเป็นร้อยละ 57.04 รองลงมาคือความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวอบอุ่นมากที่สุด
จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 36.49 รองลงมาคือเฉยๆ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 และน้อย
ที่สุดคือห่างเหิน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05

ตารางที่ 4.2.7 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละวิธีการที่ผู้ปกครองเลี้ยงดูนักเรียนนักศึกษาของผู้ตอบแบบ
บันทึกเยี่ยมบ้าน

ลำดับที่	รายการ	รวม	ร้อยละ
7	วิธีการที่ผู้ปกครองเลี้ยงดูนักเรียนนักศึกษา		
	7.1 เข้มงวดกวดขัน	42	5.53
	7.2 ตามใจ	29	3.82
	7.3 ใช้เหตุผล	420	55.33
	7.4 ปล่อยปละละเลย	2	0.26
	7.5 อื่นๆ	-	-
	7.6 ไม่แสดงความคิดเห็น	266	35.04

จากตารางที่ 4.2.7 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมิน พบว่าวิธีการที่ผู้ปกครองเลี้ยงดู
นักเรียนนักศึกษาใช้เหตุผลมากที่สุดจำนวน 420 คน คิดเป็นร้อยละ 55.33 รองลงมาคือไม่แสดงความคิด
เห็น จำนวน 266 คิดเป็นร้อยละ 35.04 รองลงมาคือเข้มงวดกวดขัน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ
5.53 รองลงมาคือตามใจ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 3.82 และจำนวนน้อยที่สุดคือปล่อยปละละเลย
จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.26

ตารางที่ 4.2.8 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละลักษณะการดำเนินชีวิตและกิจกรรมเมื่อนักเรียนนักศึกษา
อยู่บ้านของผู้ตอบแบบบันทึกเยี่ยมบ้าน

ลำดับที่	รายการ	รวม	ร้อยละ
8	ลักษณะการดำเนินชีวิตและกิจกรรมเมื่อนักเรียนนักศึกษาอยู่บ้าน		
	8.1 งานอดิเรก/ทำงานนอกเวลา	54	7.11
	8.2 เล่นกีฬา	20	2.63
	8.3 อ่านหนังสือ	54	7.11
	8.4 ดูทีวี/เล่นเกมส์/อื่นๆ	36	4.74
	8.5 ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน	308	40.57
	8.6 ไม่แสดงความคิดเห็น	287	37.81

จากตารางที่ 4.2.8 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมิน พบว่าส่วนใหญ่ลักษณะการดำเนินชีวิตและกิจกรรมเมื่อนักเรียนนักศึกษาอยู่บ้านมากที่สุดคือช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 40.57 รองลงมาคือไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 37.81 รองลงมาคืออ่านหนังสือ ทำงานอดิเรก/ทำงานนอกเวลา จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 14.22 รองลงมาคือดูทีวี/เล่นเกมส์/อื่นๆ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 4.74 และจำนวนน้อยที่สุดคือเล่นกีฬา จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63

ตารางที่ 4.2.9 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละสมาชิกในครอบครัวนักเรียนนักศึกษา สนับสนุนกับใครมากที่สุดของผู้ตอบแบบบันทึกเยี่ยมบ้าน

ลำดับที่	รายการ	รวม	ร้อยละ
9	สมาชิกในครอบครัวนักเรียนนักศึกษา สนับสนุนกับใครมากที่สุด		
	9.1 พ่อ	75	9.88
	9.2 แม่	287	37.81
	9.3 พี่สาว	55	7.24
	9.4 พี่ชาย	44	5.79
	9.5 น้องชาย	31	4.08
	9.6 อื่นๆ	12	1.58
	9.7 ไม่แสดงความคิดเห็น	330	43.47

จากตารางที่ 4.2.9 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมิน พบว่าส่วนใหญ่สมาชิกในครอบครัวนักเรียนนักศึกษา สนับสนุนกับแม่มากที่สุดจำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 37.81 รองลงมาคือไม่แสดงความคิดเห็นจำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 43.47 รองลงมาคือพ่อ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 9.88 รองลงมาพี่สาว จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 7.24 รองลงมาคือพี่ชาย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 5.79 รองลงมาคือน้องชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 4.08 และจำนวนน้อยที่สุดคืออื่นๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 1.58

ตารางที่ 4.2.10 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ต้องการความดูแลช่วยเหลือ
 ของนักเรียนนักศึกษาขณะอยู่ที่บ้านของผู้ตอบแบบบันทึกเยี่ยมบ้าน

ลำดับที่	รายการ	รวม	ร้อยละ
10	จำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ต้องการความดูแล ช่วยเหลือ		
	10.1 ด้านทุนการศึกษา	68	8.95
	10.2 ด้านการเรียน	81	10.67
	10.3 ด้านอื่นๆ	36	4.74
	10.4 ไม่แสดงความคิดเห็น	574	75.62

จากตารางที่ 4.2.10 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมิน พบว่าส่วนใหญ่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 574 คน คิดเป็นร้อยละ 75.62 รองลงมาคือนักเรียนนักศึกษาที่ต้องการความดูแลช่วยเหลือด้านการเรียนมากที่สุดจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 10.67 รองลงมาคือด้านทุนการศึกษาจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 8.95 และจำนวนน้อยที่สุดคือด้านอื่นๆจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 4.74

ตารางที่ 4.2.11 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละนักเรียนนักศึกษาที่ควรส่งเสริมหรือมีความสามารถตามศักยภาพของนักเรียนนักศึกษาภายในบ้านของผู้ตอบแบบบันทึกเยี่ยมบ้าน

ลำดับที่	รายการ	รวม	ร้อยละ
11	นักเรียนนักศึกษาที่ควรส่งเสริมหรือมีความสามารถตามศักยภาพของนักเรียนนักศึกษาภายในบ้าน		
	11.1 ด้านวิชาการ	97	12.77
	11.2 ด้านกีฬา	42	5.53
	11.3 ด้านดนตรี	-	-
	11.4 ด้านศิลปะอื่นๆ	6	0.79
	11.5 ไม่แสดงความคิดเห็น	614	80.89

จากตารางที่ 4.2.11 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมิน พบว่าส่วนใหญ่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 614 คน คิดเป็นร้อยละ 80.89 รองลงมาคือนักเรียนนักศึกษาที่ควรส่งเสริมหรือมีความสามารถตามศักยภาพด้านวิชาการมากที่สุดจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 12.77 รองลงมาคือด้านกีฬาจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 5.53 และจำนวนน้อยที่สุดคือด้านศิลปะอื่นๆจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.79 และจำนวนน้อยที่สุดคือด้านศิลปะอื่นๆจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.79

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 4.2.12 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะของผู้ปกครองต่อวิทยาลัยของผู้ตอบแบบบันทึกเยี่ยมบ้าน

ลำดับที่	รายการ	รวม	ร้อยละ
12	ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองต่อวิทยาลัย		
	12.1 ด้านพฤติกรรมนักเรียนนักศึกษา	3	0.39
	12.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน	5	0.65
	12.3 ด้านบรรยากาศและอาคารสถานที่	1	0.13
	12.4 ด้านการบริหารงานวิทยาลัย	8	1.05
	12.5 ด้านอื่นๆ	-	-
	12.6 ไม่แสดงความคิดเห็น	742	97.76

จากตารางที่ 4.2.12 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมิน พบว่าข้อเสนอแนะของผู้ปกครองต่อวิทยาลัย ผู้ปกครองไม่แสดงความคิดเห็นมากที่สุดจำนวน 742 คน คิดเป็นร้อยละ 97.76 รองลงมาคือด้านการบริหารงานวิทยาลัยจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05 รองลงมาด้านการจัดการเรียนการสอนจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.65 รองลงมาด้านพฤติกรรมนักเรียนนักศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.39 และน้อยที่สุดด้านบรรยากาศและอาคารสถานที่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.13

ตอนที่ 3 ข้อมูลคัดกรองความเสี่ยง

ตารางที่ 4.2.13 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละความเสี่ยงของนักเรียนนักศึกษา

ลำดับที่	รายการ	รวม	ร้อยละ
13	ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละความเสี่ยงของนักเรียนนักศึกษา		
	13.1 กลุ่มปกติ	396	52.17
	13.2 กลุ่มเสี่ยง	95	12.51
	13.3 กลุ่มมีปัญหา	5	0.65
	13.4 ไม่แสดงความคิดเห็น	263	34.65

จากตารางที่ 4.2.13 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมิน พบว่าความเสี่ยงของนักเรียนนักศึกษาเป็นกลุ่มปกติมากที่สุด จำนวน 396 คน คิดเป็นร้อยละ 52.17 รองลงมาคือไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 34.65 รองลงมาคือกลุ่มเสี่ยง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 12.51 และจำนวนน้อยที่สุดคือกลุ่มมีปัญหา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.65

บทที่ 5

สรุปผล และข้อเสนอแนะ

การดำเนินโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ในครั้งนี้ คณะดำเนินงานได้มีความมุ่งหวังเพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้รับไปปรับใช้ในการดำเนินกิจกรรมและใช้เป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และได้สรุปผลตามหัวข้อดังนี้

5.1 สรุปผลการจัดโครงการ

5.2 ข้อเสนอแนะจากการดำเนินโครงการ

5.1 สรุปผลการจัดกิจกรรม

สรุปผลกิจกรรมจากข้อมูลความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบประเมิน สถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบประเมินพบว่า เพศชาย 309 คน เพศหญิง 450 คน ระดับการศึกษา ปวช. 474 ปวส. 267 คน ส่วนใหญ่เป็นบ้านของตนเอง จำนวน 502 คน คิดเป็นร้อยละ 66.13 รองลงมาคือไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 220 คิดเป็นร้อยละ 28.98 รองลงมาคืออาศัยอยู่กับบุคคลอื่น จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 3.82 และน้อยที่สุดคือบ้านเช่า จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05

ระยะทางระหว่างบ้านกับวิทยาลัยฯ ส่วนใหญ่ไม่แสดงความคิดเห็นจำนวน 356 คน คิดเป็นร้อยละ 46.90 รองลงมาคือระยะทางระหว่างบ้านกับวิทยาลัยฯ 20 กิโลเมตรขึ้นไป จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 20.81 รองลงมาคือ 11-15 กิโลเมตรจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 10.27 รองลงมาคือ 16-20 กิโลเมตร จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 8.16 รองลงมาคือ 6-10 กิโลเมตร จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 8.03 และน้อยที่สุดคือ 1-5 กิโลเมตร จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 5.79 การเดินทางไปวิทยาลัยฯด้วยรถรับส่ง/โดยสารมากที่สุดจำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 33.46 รองลงมาคือไม่แสดงความคิดเห็นจำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 31.22 รองลงมาคือการเดินทางด้วยรถจักรยานยนต์ จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 26.66 รองลงมาคือการเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 8.82 รองลงมาคือการเดินทางด้วยการเดิน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 3.16 และน้อยที่สุดคือการเดินทางไปวิทยาลัยโดยรถจักรยาน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 1.84

สภาพแวดล้อมของบ้านดี จำนวน 418 คน คิดเป็นร้อยละ 63.37 รองลงมาคือไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 รองลงมาคือสภาพแวดล้อมของบ้านพอใช้ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 13.43 รองลงมาคือสภาพแวดล้อมของบ้านไม่ดี จำนวน 6 คน และน้อยที่สุดคือ รองลงมาคือสภาพแวดล้อมของบ้านควรปรับปรุง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.39

ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา จำนวน 393 คน คิดเป็นร้อยละ 51.77 รองลงมาคือไม่แสดงความคิดเห็นจำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 38.86 รองลงมาคืออยู่กับมารดา จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 7.24 รองลงมาคืออยู่กับบิดา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 1.97 และน้อยที่สุดคืออยู่กับญาติ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.13 ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 433 คน คิดเป็นร้อยละ 57.04 รองลงมาคือความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวอบอุ่นมากที่สุดจำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 36.49 รองลงมาคือเฉยๆ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 และน้อยที่สุดคือห่างเหิน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05

วิธีการที่ผู้ปกครองเลี้ยงดูนักเรียนนักศึกษาใช้เหตุผลมากที่สุดจำนวน 420 คน คิดเป็นร้อยละ 55.33 รองลงมาคือไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 266 คิดเป็นร้อยละ 35.04 รองลงมาคือเข้มงวดกวดขัน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 5.53 รองลงมาคือตามใจ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 3.82 และจำนวนน้อยที่สุดคือปล่อยปละละเลย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.26 ลักษณะการดำเนินชีวิตและกิจกรรมเมื่อนักเรียนนักศึกษาอยู่บ้านมากที่สุดคือช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 40.57 รองลงมาคือไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 37.81 รองลงมาคืออ่านหนังสือ ทำงานอดิเรก/ทำงานนอกเวลา จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ .14.22 รองลงมาคือดูทีวี/เล่นเกมส์/อื่นๆ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 4.74 และจำนวนน้อยที่สุดคือเล่นกีฬา จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63

สมาชิกในครอบครัวนักเรียนนักศึกษา สนับสนุนกับแม่มากที่สุดจำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 37.81 รองลงมาคือไม่แสดงความคิดเห็นจำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 43.47 รองลงมาคือพ่อ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 9.88 รองลงมาที่สาว จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 7.24 รองลงมาคือพี่ชาย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 5.79 รองลงมาคือน้องชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 4.08 และจำนวนน้อยที่สุดคืออื่นๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 1.58

การต้องการความดูแลช่วยเหลือ ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 574 คน คิดเป็นร้อยละ 75.62 รองลงมาคือนักเรียนนักศึกษาที่ต้องการความดูแลช่วยเหลือด้านการเรียนมากที่สุดจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 10.67 รองลงมาคือด้สนทุนการศึกษา จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 8.95 และจำนวนน้อยที่สุดคือด้านอื่นๆจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 4.74 สิ่งที่ควรส่งเสริมหรือมีความสามารถตามศักยภาพด้าน

วิชาการ ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 614 คน คิดเป็นร้อยละ 80.89 รองลงมาคือนักเรียนนักศึกษาที่ควรส่งเสริมหรือมีความสามารถตามศักยภาพด้านวิชาการมากที่สุดจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 12.77 รองลงมาคือด้านกีฬา จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 5.53 และจำนวนน้อยที่สุดคือด้านศิลปะอื่น ๆ จำนวน 614 คน คิดเป็นร้อยละ 80.89

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง พบว่าข้อเสนอแนะของผู้ปกครองต่อวิทยาลัย ผู้ปกครองไม่แสดงความคิดเห็นมากที่สุดจำนวน 742 คน คิดเป็นร้อยละ 97.76 รองลงมาคือด้านการบริหารงานวิทยาลัยจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05 รองลงมาด้านการจัดการเรียนการสอนจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.65 รองลงมาด้านพฤติกรรมนักเรียนนักศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.39 และน้อยที่สุดด้านบรรยากาศและอาคารสถานที่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.13

ตอนที่ 3 ข้อมูลคัดกรองความเสี่ยงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมิน พบว่าความเสี่ยงของนักเรียนนักศึกษาเป็นกลุ่มปกติมากที่สุด จำนวน 396 คน คิดเป็นร้อยละ 52.17 รองลงมาคือไม่แสดงความคิดเห็นจำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 34.65 รองลงมาคือกลุ่มเสี่ยง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 12.51 และจำนวนน้อยที่สุดคือกลุ่มมีปัญหา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.65

5.2 ข้อเสนอแนะจากการเยี่ยมบ้าน

1. เด็กจะเรียนช้า
2. อยากให้น้องเข้มงวดในการทำงานส่งอาจารย์ให้มากกว่านี้คะ
3. ให้ครูดูแลเรื่องการเรียนให้ดี
4. เล่นเกมส์ให้น้อยลง
5. ฟากเรื่องชุดที่ยังได้ไม่ครบ
6. ยังได้ชุดไม่ครบ
7. ช่วยติดตามชุดสุทที่ยังไม่ได้
8. เป็นโรงเรียนที่ดีมากคะ
9. ต้องการให้ทางวิทยาลัยหางานเสริมพิเศษให้นักเรียนในช่วงปิดเทอม เพื่อจะได้เรียนรู้การทำงานในชีวิตจริง ได้รู้จักสังคมการทำงาน และยังมีรายได้แบ่งเบาค่าใช้จ่ายในครอบครัว
10. อยากให้ครูดูแลเรื่องการออกไปทำงานที่โรงเรียนในวันหยุด
11. เข้มงวดเต็มที่ได้เลย
12. กางเกง,สุท ยังไม่ได้ เงินจ่ายแล้วยังไม่ได้ ต้องเสียเงินซื้อเสื้อผ้าใหม่

13. กิจกรรมเยอะไปหน่อย
14. ควรแจ้งกิจกรรมล่วงหน้า 1 อาทิตย์
15. ที่ละหมาดสำหรับเด็กวันอาทิตย์
16. บริการค่าเทอม
17. ผ้าคลุมสั้นไป, เสื้อพละบาง, ร้องเพลงกิจกรรมไม่ควร